

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 964
Ημερομ. Κατάθεσης: 22/12/2020

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών υποθέσεων

**Θέμα: «Άρση της αδικίας εις βάρος του συνταξιούχου οδηγού
λεωφορείου των ΚΤΕΛ Λάρισας, κ. Παπαϊωάννου Αστέριου, σχετικά με
την καταβολή της σύνταξής του»**

Η Βουλευτής Λάρισας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.-Προοδευτική Συμμαχία, κ. Βαγενά-Κηλαηδόνη Άννα καταθέτει προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών υποθέσεων, κ. Βρούτση Ιωάννη ως αναφορά, την από 11 Δεκεμβρίου 2020 Επιστολή-Αίτημα του συνταξιούχου οδηγού λεωφορείου των ΚΤΕΛ Λάρισας, με την οποία ζητάει την άρση της αδικίας εις βάρος του, η οποία έχει διαπιστωθεί και σε άλλους συναδέλφους του, σχετικά με καταβολή της σύνταξής του.

Επισυνάπτεται η σχετική επιστολή-αίτημα του κ. Παπαϊωάννου Αστέριου.

Παρακαλούμε για την άμεση εξέταση της επιστολής-αιτήματος, καθώς και για την απάντηση και ενημέρωσή μας σχετικά με τις ενέργειές σας.

Αθήνα, 18 Δεκεμβρίου 2020

**Η καταθέτουσα Βουλευτής
Βαγενά-Κηλαηδόνη Άννα**

Αμπελώνας, 11 Δεκεμβρίου 2020

Προς
Την κ. Άννα Βαγενά
Βουλευτή Λάρισας
Λάρισα

Αξιότιμη κ. Βαγενά, αγαπητή μας Άννα

Σε συνέχεια αυτών που τηλεφωνικά συζητήσαμε στην πρόσφατη τηλεφωνική μας επικοινωνία, παίρνω το θάρρος να σας γνωστοποιήσω και εγγράφως τα παρακάτω σχετικά με το θέμα της συνταξιοδότησής μου και τα όσα κατά τη γνώμη μου έγιναν εις βάρος μου, πριν, κατά και μετά τη συνταξιοδότησή μου από τη διοίκηση του ΚΤΕΛ Λάρισας.

Επί 37 ολόκληρα χρόνια από το 1976, που σε ηλικία 25 ετών προσλήφθηκα και ξεκίνησα να εργάζομαι ως οδηγός λεωφορείου στο ΚΤΕΛ Λάρισας μέχρι το 2013, που σε ηλικία 62 ετών σταμάτησα να εργάζομαι, μια και συμπλήρωσα τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία όρια ηλικίας και εργασίας, πρόσφερα συνεχώς και αδιαλείπτως τις υπηρεσίες μου ως οδηγός του με αριθμό 32 λεωφορείου με τον καλύτερο τρόπο, χωρίς ποτέ και από κανένα να εκφραστούν παράπονα εις βάρος μου.

Υποβάλλοντας την αίτηση συνταξιοδότησής μου με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά περίμενα να μου εγκριθεί μια αξιοπρεπής σύνταξη, για να ζήσω όπως αξίζει σε κάθε άνθρωπο μετά από 37 χρόνια εργασίας και ασφάλισης. Με λύπη μου όμως διαπίστωσα, όταν έφτασε στα χέρια μου με μεγάλη καθυστέρηση δυο και πλέον ετών η απόφαση της συνταξιοδότησής μου να μου παρέχεται ως σύνταξη το ποσό των 780 ευρώ.

Όπως είναι φυσικό την αρχική έκπληξή μου για το μικρό ποσό της σύνταξής μου, διαδέχτηκε η σκέψη πως κάποιο λάθος έγινε, ή κάτι δεν υπολογίστηκε σωστά. Δυστυχώς όμως και μέχρι σήμερα η σύνταξή μου παραμένει η ίδια.

Δικαιολογημένα, επομένως, ρωτώ: Πώς γίνεται μετά από 37 χρόνια συνεχούς εργασίας και ασφάλισης εγώ να παίρνω σύνταξη μόνο 780 ευρώ και άλλοι συνάδελφοί μου οδηγοί ή εισπράκτορες του ΚΤΕΛ Λάρισας, που ήμασταν δηλαδή στην ίδια εργασία με τα ίδια ή και λιγότερα ακόμη χρόνια να παίρνουν πολύ περισσότερα από μένα; Δεν ισχύει η ισότητα των πολιτών στο ιερό δικαίωμα της συνταξιοδότησης; Δεν πρέπει όλοι όσοι κάνουμε την ίδια δουλειά, όταν φτάνουμε στη συνταξιοδότηση να λαμβάνουμε την ίδια περίπου σύνταξη για τα ίδια χρόνια εργασίας;

Η απάντηση που μας δόθηκε στα παραπάνω δικαιολογημένα ερωτήματά μου, τόσο για τη μεγάλη καθυστέρηση να μου χορηγηθεί η σύνταξη, όσο και στο μικρό ποσό της, είναι ότι είχα διαδοχική ασφάλιση και άρα δεν μπορεί να μου δοθεί ίδια με τους άλλους σύνταξη.

Πράγματι είχα διαδοχική ασφάλιση αλλά στον ίδιο φορέα, το ΚΤΕΛ Λάρισας. Ξεκίνησα το 1976 ως οδηγός λεωφορείου ασφαλισμένος στο ΙΚΑ. Το 1991 η διοίκηση του ΚΤΕΛ, στηριζόμενη σε ένα Νόμο της τότε Κυβέρνησης «περί εξυγίανσης- ιδιωτικοποίησης των Μ.Μ.Μ.» μας επιβάλλει να φύγουμε από το ΙΚΑ, όπου τα ασφάλιστρα πληρώνονταν στο μεγαλύτερο μέρος από τον εργοδότη και το υπόλοιπο από τον εργαζόμενο και να ασφαλιστούμε στο ΤΣΑ, όπου τα ασφάλιστρα καταβάλλονταν εξ ολοκλήρου από τον ασφαλισμένο, με το αιτιολογικό να μην υπάρχει κίνδυνος απόλυσής μας από το ΚΤΕΛ στο μέλλον. Τα τελευταία χρόνια ως φορέας ασφάλισής μου ήταν ο Ο.Α.Ε.Ε., όπου εντάχθηκε το ΤΣΑ.

Επειδή κρίνω ότι αυτό που έγινε το 1991 από την τότε διοίκηση του ΚΤΕΛ Λάρισας ήταν μια κατάφορη αδικία σε βάρος μου, καθώς και άλλων συναδέλφων μου, αφού μας επιβλήθηκε υποχρεωτικά, για να μη χάσουμε τάχα τη δουλειά μας να φύγουμε από το ΙΚΑ και να ασφαλιστούμε στο ΤΣΑ και επειδή θεωρώ ότι το ποσό των 780 ευρώ που μου χορηγείται ως σύνταξη για 37 χρόνια εργασίας και ασφάλισης ως οδηγού λεωφορείου του ΚΤΕΛ Λάρισας είναι πολύ μικρό και οπωσδήποτε μικρότερο αυτού που αναλογεί σε εργαζόμενο και ασφαλισμένο επί 37 χρόνια, σας παρακαλώ θερμά να ενεργήσετε όπως και όσο μπορείτε προς κάθε κατεύθυνση για να διερευνηθεί η περίπτωση μου να γίνει η άρση της όποιας αδικίας έγινε εις βάρος μου και να μου καταβληθεί αναδρομικά από την ημερομηνία συνταξιοδότησής μου η όποια επιπλέον διαφορά προκύψει.

Με τη βεβαιότητα αξιότιμη κ. Βαγενά, Βουλευτή Λάρισας και αγαπημένη μας κ. Άννα, ιδρυτή και ηθοποιό του Θεσσαλικού μας Θεάτρου, ότι θα δείτε με την κατανόηση και προσοχή που πρέπει το πρόβλημα;- παράπονό μου- και πως θα κάνετε ό,τι μπορείτε για την ευμενή για μένα και τους άλλους συναδέλφους μου οδηγούς του ΚΤΕΛ, που βρίσκονται στην ίδια μοίρα, τακτοποίηση και απόδοση δικαιοσύνης σας ευχαριστώ από καρδιάς, σας εύχομαι κάθε ατομική και οικογενειακή υγεία και ευτυχία και με αγωνία περιμένω την ευχάριστη έκβαση της υπόθεσής μου.

Με τιμή και εκτίμηση

Συνταξιούχος Οδηγός Λεωφορείου του ΚΤΕΛ Λάρισας